

TEXTIEL

De eerste maanden van het jaar stonden op textielgebied vooral in het teken van de textielpolitiek van de Verenigde Staten, meer bepaald de verhoogde invoerrechten op tapijten, het akkoord Kennedy inzake invoer van katoenartikelen uit de minder-ontwikkelde landen, het akkoord van 7 maart, de bedreiging van kompenseerde invoertaks op katoenartikelen in de Verenigde Staten.

Dit alles staat onder invloed van de sterke protektionistische stuwung van de Amerikaanse industrie en nog meer bepaald van de textielindustrie, die overigens een belangrijke invloed blijkt te hebben op de Amerikaanse Senaat.

Dit is zeker geen verontschuldiging op zichzelf want wie de Staat beheert en daartoe verantwoordelijkheid neemt moet slechts op objectieve en gefundeerde argumenten handelen.

Van Amerikaanse zijde werd werkelijk alles gedaan om zijn vrienden te ontmoedigen en de spreuk in herinnering te brengen « Heer, bescherm mij tegen mijn vrienden, voor mijn vijanden zal ik zelf wel zorgen ».

Hieronder vindt U het onbegrijpelijke en irriterende verloop der feiten. Met het jaarbegin bestond goede hoop, dat na het aanvullend onderzoek van de Tariefkommissie geen verhoogde rechten op de tapijtinvoer zouden worden gevestigd. Dit o.m. omdat al te klaarblijkelijk tot uiting was gekomen dat de produktievermindering van Wilton-tapijten in de V.S. niet door de invoer werd veroorzaakt, maar wel door de enorme expansie van tufted-tapijten, overigens in de schoot van dezelfde ondernemingen. Het beste bewijs ligt wel in het feit dat de produktie van Axminster-tapijten zo goed als totaal verdwenen is alhoewel er geen invoer is in deze categorie. Overigens van Amerikaanse zijde gaf men ons goede hoop. Men heeft ons wellicht in slaap willen wiegen en het blijkt dat men taktisch is te werk gegaan om intussen het akkoord Kennedy en dit van 7 maart met de E.E.G. en Engeland tot stand te brengen.

En dan is de bom gebarsten. De rechten zouden vanaf 18 april van 21 à 40 % worden gebracht. Tegenover de vloed van protesten werd de toepassingsdatum op 18 juni gebracht. Dat is echter geen oplossing. Dit betekent in Zuid-West-Vlaanderen alleen het werkloos worden van circa 4.000 arbeiders, hetzij rechtstreeks ofwel onrechtstreeks (spinnerij en veredeling).

De onmiddellijke reactie was scherp. Niet alleen op het nationale vlak, o.m. door het niet ratificeren van het akkoord Kennedy, maar ook op het vlak van de Europese Economische Gemeenschap. Het is overigens wellicht de enige doelmatige reactie. De Verenigde Staten blijken inderdaad maar weinig acht te slaan op kleine landen zoals België of een reactie in Beneluxverband. Zij onderschatten nochtans op dit vlak de mogelijkheden.

Zij zijn echter heel wat gevoeliger voor een gezamenlijke reactie der 6 landen van de Euromarkt.

Deze kwam tot stand vooral omwille van het feit dat de onderhandelaars van het akkoord van 7 maart tussen de V.S. - E.E.G. en Engeland, de indruk hadden van om de tuin te zijn geleid daar bij deze besprekingen de V.S. op geen enkel ogenblik lieten blijken dat de invoerrechten op tapijten zouden verhoogd worden. Een paar dagen na dit akkoord werd echter deze beslissing genomen.

Ingevolge de gemeenschappelijke houding zijn thans besprekingen aangevat te Genève. Alles dient erop gezet om met kordate beslistheid de afschaffing van deze maatregel te bewerken.

Een ander voorbeeld van de neiging tot protektionisme op textielgebied en de tactische geslepenheid der Amerikaanse onderhandelaars, blijkt uit een ander aspekt van het akkoord van 7 maart in verband met de vlasweefsels, die een andere belangrijke textielaktiviteit van West-Vlaanderen uitmaakt. Deze overeenkomst houdt een toezegging in voor de komende drie jaar de rechten op zekere rubrieken van het toltarief met 20 % te verlagen.

Het gaat hier over louter bijkomstige rubrieken, o.m.

1. Op het kleermakerslinnen (interlinings) dat sedert de laatste oorlog totaal in onbruik is geraakt. Het was een groot exportartikel tussen de beide oorlogen.
2. Op de rubriek handdoeken (toweling) is enkel een consolidatie voorzien voor deze met fijne garens. Dit is louter bespotting als men weet dat enkele jaren terug de rechten willekeurig werden opgevoerd van 10 op 30 %.
3. De vermindering op de rubriek « niet elders vermeld » is zonder betekenis gezien de artikels in de rubrieken zodanig gespecificeerd zijn dat er praktisch van deze weinig of geen overblijven.

Samengevat ligt het zo dat op geen enkele rubriek vlasweefsels van betekenis vermindering wordt toe-

gestaan. Ruim geschat zal ongeveer 750.000 F minder invoerrechten dienen betaald na het akkoord, daar waar de verhoging voor de wollen tapijten (bij het theoretisch behoud van de invoer) 171.000.000 F bedraagt.

Ook de verlaging op katoentapijten is zonder betekenis. Het artikel is voorbijgestreefd, is praktisch in onbruik geraakt en gaat bestendig en structureel achteruit. Overigens ook hier werd jaren terug het traditionele invoerrecht van 10 % op 45 % gebracht. Het Kennedy akkoord (akkoord van Genève) zal bij zijn gebeurlijke in toepassing treden, een regeling inhouden op lange termijn in de sektor van de katoentextiel, dat als steun van de minder ontwikkelde textielproducerende landen wordt beoogd. Dat ook betekent verscherpte concurrentie op eigen markt.

Er is tenslotte de bedreiging voor de uitvoer van katoenartikelen naar de V.S. die nog steeds onderzoeken de terugslag van de uitvoerpriemie op Amerikaanse katoen te neutraliseren door een speciaal invoerrecht op afgewerkte artikelen bij de invoer in hun land.

Indien het essentiële van de gebeurtenissen ligt in de betrekkingen met de V.S., mag men echter het belang der onderhandelingen met het Verenigd Koninkrijk om als volwaardig lid tot de E.E.G. toe te treden, niet onderschatten. Het is duidelijk dat de Westvlaamse specialiteiten, mits enkele waarborgen, daardoor nieuwe mogelijkheden zouden krijgen. In de E.F.T.A. landen (vrijhandelszone) en het Gemenebest ligt een belangrijk gedeelte van onze traditionele markt. De diskriminatie die 40 % bereikt, wordt inderdaad een belangrijke handicap voor onze uitvoer naar deze zone. Dit wordt voelbaar voor de markt der Scandinavische landen en Zwitserland.

De aktiviteit bleef in zijn geheel op een behoorlijk peil, rekening houdende met de gebruikelijke seizoenverzwakking.

Er is echter een opmerkelijk verschil volgens de aktiviteiten. Herneming in de jutesektor ingevolge normalisatie der prijzen, rekordaktiviteit in de vlasweverij door samenvoeging van konjunktuurherneming in de V.S. en uitbreiding van uitvoer naar de Europese landen. De aktiviteit in wol tapijten is zenuwachtig opgelopen tot einde april om de limietdatum te bereiken, maar daarna volgt de brutale en fatale inzinking.

Bij de katoentapijten stelt men een zekere malaise vast daar de buitenlandse kliënteel een sterke concurrentie verwacht van de andere categorieën tapijten op de andere markten dan de V.S. Ook in de epinglé- en fluweelsektor is de produktie en de verkoop een zekere vertraging ingetreden.